

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Viszló László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Rideg Ákos ügyvéd által képviselt alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenessége jogkövetkezményei iránt a Szolnoki Munkaügyi Bíróságnál 2.M.264/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.152/2007/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. február 27. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.152/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek
- tizenöt nap alatt - 8.000 /nyolcezer/ forint és 1.600 /egyezerhatszáz/ forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 46.800 /negyvenhatezernyolcszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében a munkáltatói rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását, és az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte, eredeti munkakörébe történő visszahelyezésének mellőzésével.

A Szolnoki Munkaügyi Bíróság 2.M.264/2006/13. számú ítéletével a rendkívüli felmondás jogellenességét állapította meg, és az alperest 98.050 forint elmaradt munkabér és kamata, 93.750 forint felmentési időre járó átlagkereset, 585.000 forint végkielégítés és a munkaviszony helyreállításának mellőzése címén 390.000 forint megfizetésére kötelezte, egyebekben a keresetet elutasította. A

munkaügyi bíróság az alperest perköltség és eljárási illeték megfizetésére is kötelezte.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1975. április 1-jétől fennálló munkaviszonyát az alperes 2006. május 2-án kelt rendkívüli felmondásával szüntette meg. Ennek indokolása szerint a munkáltató a felperest 2006. február 17-én másfél hónapos határidőt biztosítva utasította a 2006. I. negyedévre vonatkozó dokumentáció átadására K. P. kollega részére. Az azóta eltelt időszak alatt többször részesült figyelmeztetésben a munkakörében megengedhetetlen hibák és hiányosságok miatt, így:

- az ÁFA tv. 43. § (1) bekezdésével ellentétes számlázási gyakorlat,
- számla keltezése és teljesítés idejének elvétele,
- az ÁFA tv. ismeretének hiánya,
- 2006. január 1-jét követően 25%-os ÁFA kulcs alkalmazása,
- dátum tekintetében hiányos számlák,
- kiadott számlában súlyos számítási hiba,
- 2006. április 18-án további pontatlanságok, a számviteli és adójogszabályokba ütköző mulasztások észlelése.

A rendkívüli felmondás rögzítette, hogy a 2006. április 21-én tartott egyeztetés során a felperes az érdemi védekezését előterjeszthette.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a munkáltatónál kialakult gyakorlat értelmében a számlában szereplő teljesítési és számlakibocsátási időpont eltérő feltüntetése eltúrt gyakorlat volt, ezért az a felperes felelősségének megállapítására nem alkalmas. A lefolytatott bizonyítási eljárást követően a bíróság megállapította, hogy a felperes tévesen alkalmazott ÁFA kulcsot, nem vizsgálta a számla hiányos dátumozását (11. számú számla), illetve számítási hibát vétett, valamint számlákat rontott (17. számú számla). Ezen kötelezettségszegések azonban a rendkívüli felmondást csak nagyszámú, ismételt előfordulásuk alapján alapozhatnák meg, a felperes munkavégzésével együtt járó tévedések a munkaviszony megszüntetésének ezen módját nem indokolják. A bíróság a rendkívüli felmondás jogellenességét állapította meg, és az alperest a jogkövetkezmények alkalmazására kötelezte.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.152/2007/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy az alperes által fizetendő végkielégítés összege helyesen 390.000 forint. Kötelezte az alperest további elmaradt munkabér, másodfokú perköltség és fellebbezési illeték viselésére.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes az alperesnél, illetve jogelődjénél kialakult számlázási gyakorlatot követte, ezen K. P. utasítását követően változtatott, így e körben

kötelezettségszegés nem róható a terhére. Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített kisebb hibák nem haladják meg a munkavégzés során általában előforduló apróbb tévedések szintjét, nem bizonyított, hogy azok bármilyen módon veszélyeztették volna az alperes gazdasági érdekeit, így a rendkívüli felmondást a jogerős ítélet sem találta megalapozottnak. A másodfokú bíróság számítási hibát észlelt a végkielégítés mértéke tekintetében, ezért az összegszerűséget illetően azt ítéletével megváltoztatta.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását”, a kereset elutasítását és a felperes perköltség fizetésre kötelezését kérte az Mt. 3. § (3) és (5) bekezdés, Mt. 4. § (2) bekezdés, Mt. 103. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdés szerint, valamint az Mt. 104. § (1)-(2) bekezdésének megsértését panaszolta. Álláspontja szerint a munkáltató a felperest egyértelmű és gazdálkodása számára nélkülözhetetlen feladat elvégzésével bízta meg, azt a munkavállaló megértette, így a hiba és hiánymentes feladatvégzés az elvárhatósági minimum volt. A felperes munkáját tévedések sorozatával végezte, amelyek objektíve jogszabálysértőek is voltak. Érvelése szerint a per eldöntése szempontjából nem annak volt jelentősége, hogy az egyes munkavállalói hibák milyen súlyúak (esetleg mennyi kárt okoztak), hanem annak, hogy nagy horderejű, de egyszerű feladatot kellő idő és instrukció ellenére is sok hibával és hiánnyal végezte el a munkavállaló, amellyel munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét súlyos gondatlansággal, jelentős mértékben megszegte. Az alperes hivatkozása szerint jogi érvelését korábbi előkészítő irataiban, nyilatkozataiban, illetve fellebbezésében részletesen kifejtette, ezért annak figyelembe vételét kérte a felülvizsgálati eljárás során.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és az alperes perköltség fizetésre kötelezésére irányult. Érvelése szerint a rendkívüli felmondásban rögzített felperesi hibák nem alkalmasak a munkaviszony rendkívüli felmondással történő megszüntetésére, az alperes rendeltetésellenes joggyakorlást valósított meg.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésnek. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.]. Az adott esetben a felülvizsgálati kérelemben foglalt érvelés alapján – arra is tekintettel, hogy a korábbi beadványokra utalás önmagában nem

volt figyelembe vehető (BH 1995/99.) - jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot.

Az alperes által felülvizsgálati kérelmében is hivatkozott Mt. 103. §-ának (1) bekezdés b) pontja szerint a munkavállaló köteles a munkáját az elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások és utasítások szerint végezni. Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a felperes a főkönyvelő és a csoportvezető irányítása és utasításai szerint látta el tevékenységét, a kialakult szokásoknak megfelelően végezte a számla kibocsátást is. Amennyiben a munkáltató ezen felperesi eljárást sérelmezte volna, illetve azt nem találta volna megfelelőnek, a gyakorlaton már korábban változtathatott volna. A felperes K. P. utasítását követően - annak elvárása szerint - változtatott a rendszeren, így a munkavállalót e körben felróható magatartás nem terheli.

Ugyancsak helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felperes terhére rótt kötelezettségszegések (11. és 17. sorszámú számla) hiányosságai nem tekinthetők olyan súlyú felperesi magatartásnak - az Mt. 103. §-ának figyelembevételével mellett sem - amelyek a rendkívüli felmondást megalapoznák [Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontja].

Alaptalanul hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében az Mt. 3. §-ában foglaltakra, az alperes nem bizonyította (Pp. 164. §), hogy a felperes olyan magatartást tanúsított, amely a munkáltató jogos gazdasági érdekeit veszélyeztette volna, munkavégzése során elkövetett apróbb tévedései annak alátámasztására nem voltak alkalmasak. Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az Mt. 4. § (2) bekezdésének megsértésére is, ennek indokát azonban nem adta, e körben álláspontját felülvizsgálati kérelmében nem terjesztette elő.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.152/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

Az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperes a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján viseli.

Budapest, 2008. február 27.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné

**dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika
s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő